

[Bernhard Baunsgaard]

noget hverdagsagtigt i Danmark. I de sidste 3 år er det sket for ca. 800 mennesker. Men det er ikke sket siden retsopgøret efter den tyske besættelse, at vi har udvist et menneske uden dom, der har levet her så længe. Og uden dom, det er jo sagen. Martinez blev udvist alene på mistanken, og efter udvisningen, måneder efter udvisningen, blev det så meddelt, at det, man sigtede Martinez for, blev frafaldet. Hvorfor blev det frafaldet? Fordi sagen ikke ville medføre domfældelse ved en domstol.

Er det så så mærkeligt, at sagen vækker opsigt, ikke blot herhjemme, hvor hjemlige medlemmer af Amnesty International uimodsigt kunne hævde, at afgørelsen om udvisningen kompromitterede Danmarks omdømme som en retsstat, der loyalt og effektivt sikrer enhver de fundamentale menneskeretigheder; men nu altså også internationalt, hvor så mange afdelinger sættes ind i et forsøg på at opspore mexikaneren og undersøge, hvad der egentlig er sket med ham. Og det er ikke Mexico, der kommer under anklage, selv om det er svært at finde ham dér. Det er Danmark, der er bragt på anklagebænken.

Må jeg i denne forbindelse gentage skrivelser fra ombudsmanden fra den 13. september, hvori han skriver:

»Man må være omhyggelig med at vælge det land, man udviser til. Dette at udvise til et bestemt land kan være særlig belastende for det menneske, det drejer sig om.«

Man måtte også i regeringen kunne have forestillet sig, at det ville blive særlig belastende for Martinez, hvis ikke man var omhyggelig med at vælge udvisningsland.

Hvad kan vi nu gøre for mennesket Martinez? Jeg ved det ikke. Jeg forestiller mig ikke, at regeringen, til trods for ombudsmandens meget stærke ord, føler, at der er noget som helst særligt at bebrejde den, heller ikke med hensyn til udvisningsland. Men jeg vil gerne understrege, at man i hvert fald ikke fra regeringens side bør benytte lejligheden til, når vi spørger, at gøre sagerne vanskeligere for Martinez.

I et svar til retsudvalget for nylig, det var den 27. oktober, altså for få dage siden, siger man, at Martinez blev sendt direkte til Mexico. Han blev ikke sendt direkte til Mexico. Vi ved jo, at han blev sendt i en militærmaske til Amsterdam og derfra – efter at have

ventet det meste af dagen – sendt videre til Mexico.

Der er endnu en omstændighed, som jeg synes at man skulle have undladt, man skal jo huske på, hvor Martinez opholder sig. Martinez blev ledsaget af to politibetjente, sådan som ministeren for et øjeblik siden beskrev det, af hensyn til flysikkerheden. Det er noget, som vi ikke har hørt før nu. I intet af de tidligere svar har det været antydnet, at Martinez kunne tænkes at være flykaprer.

Jeg vil også gerne understrege, at når man bygger på ombudsmandens ord i den skrivelse, han afgav om Martinez, så er der i ombudsmandens skrivelse en talende tavshed om terror, som man også har anklaget Martinez for. Ombudsmanden siger: der er nok en baggrund for at sigte ham for spionage. Der er ikke ét ord om, at der skulle være baggrund for terrorisme eller flykapring. Var det nødvendigt at gå så hårdt til det, og er det nødvendigt at gøre sagerne vanskeligere for Martinez nu?

Jeg vil gerne stille et klart spørgsmål til justitsministeren: har man sørget for at give Martinez selv besked om, at man har frafaldet sigtelsen, fordi man ikke kunne få dømt ham? Har man givet den mexikanske regering besked herom? Det har stor betydning for mennesket.

Jeg vil derefter komme til spørgsmålet om, hvilke konsekvenser ministeren agter at drage af denne sag.

Spørgsmålet var oprindeligt stillet til en anden minister, det ved jeg godt, og jeg ved, at denne anden minister er gået af, men vi har jo stadig en minister, der skal overveje, hvilke konsekvenser vi skal drage af hele denne sag.

Ministeren har meddelt os, at han finder, at det er rimeligt, at vi tænker på en ny lov om udlændinge. Han foreslår nedsat et udvalg. Ministeren sagde noget om, at en lov om udlændinge jo drejede sig om mange andre end Martinez. Ja, det drejer sig om et menneske hver dag, hver eneste hverdag, skulle jeg vel præcisere det til. Hver eneste hverdag i de sidste 3 år er en udlænding blevet udvist af Danmark. Så burde man vel forvente, at det skete efter faste retningslinjer, men det gør det desværre ikke.

Ombudsmanden peger i sin skrivelse af den 3. december på, at vi ifølge et EF-direktiv har bundet os til udvisning alene af